

etableres et uformelt samarbejde mellem advokatmyndighederne og Forbrugerombudsmanden ved behandlingen af alle sådanne sager. Det forudsættes endvidere, at Forbrugerombudsmanden ikke rejser sager, der tillige måtte rejse spørgsmål vedrørende advokatbranchens uafhængighed af statsmagten eller bedømmelsen af advokaters faglige standarder.

Nogle af markedsføringslovens oplysningskrav er udelukkende rettet mod forbrugerne. Servicedirektivets oplysningskrav har imidlertid et bredere anvendelsesområde, fordi der er tale om oplysninger, som tjenesteyderen skal give tjenestemodtageren. Begrebet tjenestemodtager dækker både forbrugere og erhvervsdrivende. Derudover har markedsføringsloven et bredere anvendelsesområde end servicedirektivet, idet markedsføringsloven både gælder for salg af varer og tjenesteydelser, mens servicedirektivet kun gælder for tjenesteydelser. Desuden er en række tjenesteydelser undtaget fra servicedirektivet. For at gennemføre servicedirektivets bestemmelser i markedsføringsloven, uden at der sker en overimplementering af direktivet, indsættes derfor en bemyndigelse i markedsføringsloven til at udstede en bekendtgørelse i overensstemmelse med servicedirektivets anvendelsesområde. Dermed gennemføres de oplysningskrav, som ikke i forvejen fremgår af markedsføringsloven, i dansk ret i overensstemmelse med servicedirektivets anvendelsesområde.

Ændringen af markedsføringsloven består desuden i, at §§ 10 og 11 om forbud mod rabatkuponer og købsbetingede konkurrencer ophæves for tjenesteydere, som leverer tjenesteydelser midlertidigt i Danmark, idet forbuddene udgør en potentiel hindring for den fri udveksling af tjenesteydelser. Det vil sige, at de vurderes at begrænse retten til at levere tjenesteydelser på midlertidig basis i Danmark.

I henhold til artikel 16 i servicedirektivet har tjenesteydere ret til fri udveksling af tjenesteydelser. Det gælder alle tjenesteydelser, der falder ind under direktivets anvendelsesområde, undtagen tjenesteydelser eller anliggender der er anført i artikel 17. Dette fremgår også af forslaget til lov om tjenesteydelser i det indre marked.

Ifølge artikel 16 må medlemslandene ikke pålægge indkomne tjenesteydere deres egne krav, dvs. krav der ikke følger af anden fællesskabsret, undtagen når de er begrundede i et af de fire tvungende almene hensyn, der er nævnt i direktivets artikel 16, stk. 1. Disse hensyn er hhv. den offentlige orden, offentlig sikkerhed, offentlig sundhed og miljøbeskyttelse. Dermed kan medlemslandene ikke påberåbe sig andre almene hensyn, herunder hensyn som forbrugerbeskyttelse. For-

brugerbeskyttelse er det overordnede hensyn bag bestemmelserne i markedsføringslovens §§ 10 og 11.

Servicedirektivets artikel 16 er ikke til hinder for, at medlemslandene opretholder deres krav over for hjemlige erhvervsdrivende.

Implementering af servicedirektivets princip om fri udveksling af tjenesteydelser betyder derfor, at markedsføringslovens §§ 10 og 11 ikke kan opretholdes over for tjenesteydere, der leverer tjenesteydelser midlertidigt i Danmark.

5.6. Ændring af lov om erhvervsfremme

De foreslåede ændringer af lov om erhvervsfremme har for det første baggrund i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 339/93.

Den gældende erhvervsfremmelov indeholder bestemmelser om akkreditering og metrologi. Akkreditering og metrologi er af historiske årsager samlet i ét kapitel i loven. Reglerne er primært bemyndigelsesbestemmelser, bl.a. til at fastsætte regler om akkreditering og metrologi og til at fastsætte gebyrer til dækning af udgifter ved administration af loven.

Der er desuden hjemmel til, at Sikkerhedsstyrelsen kan indgå de privatretlige aftaler, der er nødvendige for, at et privat organ kan varetage administrationen af området, og til adgang uden retskendelse i forbindelse med metrologisk kontrol. Reglerne omfatter derudover bestemmelser om klage over afgørelser truffet efter loven, eller regler udstedt i medfør heraf.

Loven skaber således allerede i dag rammen om et velfungerende dansk akkrediteringssystem, der helt overordnet lever op til EU-kravene i forordningen og i DS/EN ISO/IEC 17011 om generelle krav til akkrediteringsorganer, der akkrediterer virksomheder, som foretager overensstemmelsesvurdering.

Dog er der enkelte forhold, der kræver, at de gældende regler ændres, for at de ikke skal stride mod forordningen.

De gældende bestemmelser i erhvervsfremmeloven om udpegning af et organ, der kan varetage akkrediteringsopgaver, udelukker ikke, at der vil kunne udpeges mere end ét sådant organ inden for Danmarks grænser. Det er imidlertid et krav i forordningen, at der ikke må være mere end ét nationalt akkrediteringsorgan. Det er derfor nødvendigt at ændre de gældende regler om udpegning af organet, således at de ikke længere giver mulighed for udpegning af mere end ét organ.